

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Sapientia

Pinamonti, Giovanni Pietro
Segneri, Paolo

Coloniae, Anno M.D.CCVI.

VD18 12664146

Ferat decretoriam damnationis sententiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50782](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50782)

PUNCTUM III.

Sententia decretoria

Discedite maledicti in Ignem æternum. Matth. 25. 14.

III. **C**ONsidera sententiam, Examina-
 natâ causâ, feretur sententia,
 quam ultimam ac irrevocabilem pro-
 nunciabit Christus illis verbis: *recede
 à me maledicte in ignem æternum.* A-
 page te hinc anima detestabilis, neque
 digna conspectu meo, quæ ve intres in
 gloriam meam; abi ad ignes æternos
 quos merentur iniquitates tuæ, abi ad
 consortium dæmonum infelicissimum,
 quibus totâ vitâ obedisti. Abi, te ego
 potestati illorum penitus trado, sicut que
 tibi hic sanguis meus in damnationem,
 cum uti eo nolueris ad salutem. Ad
 hoc terrificum fulmen, desertus à
 tutelari Angelo peccator, ac Sathanæ
 in prædam relictus, ex illo ipso lecto,
 quo animam exhalavit, in ictu oculi
 in abyssum proruet infernalem; *in
 puncto ad inferna descendet.* Imma-
 nis

nis instar saxi, citra retinaculum delabentis in profundum. Quid verò tunc ager anima illa infelix, cum in primo stabit inferni limine? cum videbit athena illa claustra, nunquam posterum aperienda exituræ, per omnem æternitatem? cum audiet fremitus illos, & rabiosos, tum carnificum, tum damnatorum furentium ejulatus? cum sentiet devoratrices illas flammæ & incendia sempiterna? Ah me infelicem! exclamabit tunc misera & infelix anima, quid amisi olim, & quid nunc reperi! poteram esse cum Angelis & Sanctis æternùm beata, nunc autem cum his dæmonibus torquebor in æternum! Mihi destinata erat cœlestis illa gloria, mihi parabatur æterna hæreditas, mihi fundebatur sanguis ille divinus, pretium beatitudinis meæ, ego autem vesana, pro obstinata quapiam imaginatione, pro sordida voluptate, omne hoc bonum commutavi cum miseria sempiterna: ô peccata diris omnibus execranda! execranda voluptates! dæmonia execranda, quo;

quorum decepta sum fraudibus! diem nigerrimo notandam calculo, & nefastorum omnium maximè nefastam, quæ in lucem me dedit! sortem atram ac nefandam, quæ mihi obrigit! ergo ne nulla in æternum spes veniæ restat, nullus misericordiæ locus, nullus usquam boni radius affulget? tunc primum, sed serò nimis, peccator agnoscat, quid sit peccatum, quod ignorare jam plerique malunt. Piscis, reti illaqueatus, dum infra aquam tenetur, non novit infortunium suum, at verò in siccum littus extractus, serò suspirat aquam, elementum suum. E contrario quis satis explicet gaudium illius animæ, quæ tanquam obediens filia, vocatur ad hæreditatem paradisi? quàm illa sibi met gratulabitur de factis poenitentiaë fructibus, quàm gaudebit, quòd tentatoris sui subdolis blanditiis fidem non dederit? quòd si difficile sit, animo ista concipere, quantò difficilius erit explicare verbis? Elige nunc, quam mavis, sententiam; utriusque tibi datur optio.

ORA-

O R A T I O.

CHriste JESU, justissime Scrutator
cordium ac renum, Deus! si mihi
liberum esset eligere Judicem in cau-
sa, ex qua pender æternitas, certum est,
ac indubitatum, nullum mihi esse eli-
gendum potiùs, quàm te, qui infinitè
amas salutem meam. Nihilominus ta-
men, ô! quàm justas habeo causas me-
tuendi hunc ipsum amorem tuum, ad
scelera mea tam benignum, quo me
tam diu sustinuisti? *quid faciam, cum
surrexerit adjudicandum Deus? Job.*
31. Jam non video magnitudinem tu-
am maxime Deus, siquidem sedendo
expectas me; video amorem tuum,
non video justitiam: cum verò surre-
xeris adjudicandum me, quid faciam
miser? tunc enim vero intelligam ego,
quàm graves causas habuerint Sancti,
metuendi hoc tribunal, & quàm stoli-
dus ego fuerim, dum non metui; tunc
cognoscam, odium tuum adversus
peccatum, non minùs fuisse infinitum,
quàm

quàm fuerit amor tuus erga me. Quid igitur, quid tunc me futurum est ? si *justus vix salvabitur*, ut inquit æterna Veritas 1. Pet. quid fiet peccatore ? & quoties ego jam meritus sum feralem illam sententiam ? quoties jam inscriptus damnatorum catalogo ? & vero, vel hoc ipso momento quis conscientiae meae status ? si hoc temporis puncto citarer ad divinum tribunal tuum, quo animo essem compariturus, quomodo redditurus rationem villicationis meae ? nequeo sanè inficiari coram te, æterna Veritas, nequeo inficiari stultitiam meam, dum illud temporis spatium, quod mihi tua bonitas concessit, ut expungerem debita mea, ita impendi, ut aggravarem magis. Eja igitur ! non ero tam cæcus imposterum, ut fui hæctenus ; scio, coram justissimo tribunali tuo neminem adversari mihi posse, nisi solum atque unicum peccatum, neminem patrocinari, nisi virtutem ; a versabor igitur imposterum implacabili odio omne peccatum amore tui, odio per-

se.

Consideratio VII.

¶ sequar velut tibi inimicum; velut
summè adversum; & renunciando pe-
stiferis illis deliciis, quas propinant
sensus, vitam auspiciabor, ab hoc mo-
mento, Christiani hominis professio-
ne condignam, orationibus insuper,
pœnitentiis, & eleemosynis senten-
tiam mihi procurabo benigniorem.
Tu mi Deus, qui olim mihi eris Ju-
dex, nunc autem es Pater, porrige cle-
menter manum tuam ex hoc cœno
eluctanti, dele maculas meas, remitte
debita priùs, quàm veniat hora, ad
ultimam usque quadrantem ri-
gidè exigendi omnia. *Iuste*

*Judex ultionis donum
fac remissionis,
ante diem ra-
tionis.*

CON